

КОНТРОЛЯ ЦІН НА ХАРЧІ ВІД 5 КВІТНЯ

Вашингтон, 28 березня. — Федеральний уряд оголошує, що від 5 квітня буде введена контрольна ціна на харчові продукти як у дрібному так і в гуртовому продажі, головні в торгівлі бакалійних товарів („groceries“). Однак того дня ще не всі бакалійні товари будуть мати назначену ціну, а тільки яких 60 відсотків. Дальша контрольна ціна прийде пізніше, коли будуть стабілізовані ціни на фармерські продукти. Деякі ціни будуть обніжені, деякі підвищені, однак назагал прийде знизити ціну, як це заповідає директор стабілізації цін, Майкел Ді Сал. Загальний річний оборот грошей, видаваних на харчі в Злучених Державах доходить до 32 біліони доларів. Стабілізація цін на харчі матиме великий вплив на стабілізацію робітничих платень. До 30 квітня будуть назначені постійні ціни на різні продукти і з тим днем реформа цін на харчові товари буде викінчена.

МОРЯК ВІДСТУПИВ СВОЄ ОКО ПРЯТЕЛІВІ

Нью-Йорк. — Два торговельні моряки лежали цілу годину побіч себе на операційній столі в морській шпиталі в Стейпелтоні, в дільниці Статен Айленд. Над ними працювали п'ять лікарів, щоб перещепити здорове око одного моряка на другого, який втратив зір. Коли операцію покінчено, моряк — жертводавець сказав: „Тепер ми оба будемо мати по одному оці і оба будемо бачити. Це мусить бути дуже прикре, коли людина не може нічого бачити“. Сліпотою загрожений був Філіп Проп з Джерсі Сіті, а жертводавцем є Ерік Джозеф, англієць, уроджений в Індії.

ПІВТОРА БІЛІОНА НА МОТОРИ ДО РАКЕТОВИХ ЛІТАКІВ

Бюфало, Н. Й. — Видатки на виробі моторів до над-ракетових бомбардувальників дійдуть до суми півтора біліона доларів в наступному році, як це виявив представник фірми Джеренал Моторс Компані. Мотори виробляють теж підприємство Шевроле. Місцева фабрика Джеренал Моторс, яка є власністю уряду, буде zatrudляти 3,000-4,000 робітників, коли ця праця буде в повному розгоні.

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ЗАСТАНОВЛЕННЯ РЕЛІГІЙНИХ СПОРІВ ПІДЧАС КРИЗИ

Вашингтон. — Президент Труман прийняв на розмову 85 членів Стіваршенної Церковної Преси. У промові до них він вивав їх застановити між-релігійні спори і об'єднатися в праці для „мобілізації моральних сил світу для добра людства проти неморальних сил у світі“. Дальше сказав президент: „Ми хочемо діяти до цього, щоб такі світові сили, які вірять у честь і етику, як теж і чесність при втриманні договорів, були при контролі світу, коли нас не стане. А це треба зробити для добробуту народу — отже всіх людей, а не тільки для добра уряду. Ми теж хочемо переконати людей

ГУБЕРНАТОР ДЮІ НАКАЗУЄ ПРОВІРКУ ГРИ В САРАТОЗІ

Олбені, Н. Й. — Тамес Е. Дюї наказав стейтовому генеральному прокураторові Натаніелю Голдстіну започаткувати судове слідство над незаконною грою в осередку кінських перегонів, тобто в купеліві

В АМЕРИЦІ

● Присідаючи в імміграційній станції на Елліс Айленді пані Еллен Кінф, яку комісія виключила від побуту в Злучених Державах, хоч вона є жінкою американського поєма, її закидують шпигунство з часів, як вона була службовицею в американській військовій бібліотеці в Німеччині.

● Виключили „Голос Америки“ з Аргентини під 23 березня, як це поведомлює американська амбасада в Буенос-Айрес. Однак амбасада надіслала, що це сталося внаслідок „помилкової інтерпретації“ урядових розпорядків.

● Змінив висновок сервісного уряду зі справу перед складанням з'являв в слідстві комісії стейту Тексас. Ліо Мур, посвідник міста Електра. Він сказав перед комісією до з'ясування, що „його життя не було варті й нікла, якщо він виявляв прихильно до деяких фактів“.

● Фльовий нартинг з переслідування „підземних“ типів в сенатській комісії в Нью-Йорку притягнув більше людей до кінотеатрів ніж голлівудські драми. Вистава триває 50 мінут.

● Бразильці заборонили комуністичні віча в цілій країні. Заборону вніс той, що під час віч приходило до заворушень. Комуністи виступають проти конференції міністрів у Вашингтоні.

Столиця вітає президента Франції як гостя країни

Вашингтон, 28 березня. — Двістіп'ятдесят тисяч мешканців Вашингтону й великих гостей, які приїхали до столиці, приймали оваційно Вінсента Оріола, що приїхав на урядові відвідини Злучених Держав. З ним приїхала його жінка, син Павло і французький міністер закордонних справ, Роберт Шуман — з відповідним оточенням. Вони прибули до Нью-Йоркської пристані кораблем „Ля де Франс“, а звідси, після урядового привітання, виїхали залізницею до Вашингтону, куди прибули в год. 4.19. На залізничній станції Юніон Стейшен зустрінув їх президент Гері Труман, його дружина й донька Маргарета, крім того урядова еліта.

Підчас гарматної садиби з 21 вистрілів оба президенти переїхали з відкритими головами Пенсильвейської есеню до тимчасової резиденції президента, Дому Елер. Оба боки вулиці були виповнені населенням, а понад голови літали літаки у босвій формалії. Військовий шпалір творив батальйон з Військової академії з Вест-Пойнт, Н. Й., з Морської академії з Аннаполіс, Мд. З уваги на виїмковий стан, військова парада була обмежена, хоч це був перший французький президент, який приїхав на урядові відвідини ЗДА. Після вступного привіту відбувся урядовий обід в готелю Карлтон для 61 осіб, підчас якого вилитою тоасти. Оріол заявив готовість Франції боротися побіч Злучених Держав за „мир і волю“, а през. Труман відповів відповідним привітом і припав Оріолові декорацию Леґіону Заслуги, найвищу відзнаку, яку мають Злучені Держави для заслужених осіб.

Як урядовий гість Оріол перебуває в столиці 11 днів, з того 5 днів як гість президента. Хоч французький президент не має права заключати договорів, то все таки він відбуде політичні конференції у стейтових департаментах і з іншими представниками американського уряду.

АЛІАНТИ ОСТОРОЖНІ ДО СОВЕТСЬКИХ КОМПРОМІСІВ В ПАРИЖІ

Париж, 29 березня. — А. Громико, совєтський представник на конференції заступників міністрів закордонних справ чотирьох великих держав, що намагаються тут приготувати порядок нарад для майбутньої Ради міністрів, відступив вчора несподівано від своїх головних домагаєнь, погоджуючись на обговорення міністрами справи майбутнього обмеження зброєнь на тлі їх теперішнього стану, та відступаючи від свого попереднього домагаєнь щодо обговорення міністрами Заходом постанов Потсдамського договору. Це вже другий і третій важливий компроміс совєтського представника, після того, як він „принципово“ погодився теж на обговорення міністрами справи майбутньої міжнародної контроль зброєнь, якщо вони договорились щодо обмежень в тій дільниці. В запропонованій Громиком резолюції все це не береться до уваги вимаганого західними альянтами обговорення порушення мирових договорів совєтськими сателітами, головню щодо зброєнь та людських прав. Хоча совєтський компроміс вважається поважним „кроком вперед“, проте західні представники став-

ЗДА ПРИПИНІЛИ ВИПЛАТУ ЧЕНІВ В ПІД-СОВЕТСЬКІ КРАЇНИ

Париж, 29 березня. — Злучені Держави Америки припинили виплату всіх чеків і пенсій особам і спадкоємцям у вісімох країнах за залізною зашлюном.

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНСУЛ ВИДАВАВ НЕЗАКОННІ ВІЗИ

Вашингтон. — Департамент стейту оприлюднив приховані перекупства при видаванні паспортів віз в американські консулати в Гонг-Конг. Віце-консул Джан Вейн, ветеран другої світової війни, признався, що побирав хабари за видавання паспортів на в'їзд до Злучених Держав, але й був членом кружка гомосексуалістів, який мав приміщення в будинку консулату. За деякі візи він давав по \$10,000, а правильно по \$200-500. Його річна платня вносила \$6,000. Він має 25 років життя.

КОМУНО-НІМЕЦЬКА ПОЛІЦІЯ В БЕРЛІНІ СТІЛЯЄ НА АМЕРИКАНЦІВ

Берлін, 29 березня. — Около 15 разів вистрілював вчора один комуно-німецький поліцейський на чотирьох американських воєнних, включно з дітьми, що оглядали місто. Автобуси з прогульковцями їхали по Ляйпцигер штрассе до Потсдамер-плаца, де звичайно завертали і вертались назад до Бранденбургських воріт та продовжували свою обідку по американському і британському секторам. На Потсдамер-плаці ці

ЧЕРВОНІЙ КИТАЙ ВІДКИНУВ МИРОВОІ ПРОПОЗИЦІЇ М'АРТУРА

Токіо, 29 березня. — Комуністичний Китай, через свої радіовисильні, відкинув вчора недавні пропозиції перемир'я в Кореї, що їх видавничо альянтський головний командант ген. Мек Артур. Рівночасно закликається комуно-китайські армії в Кореї, щоб вони знову зби-

лишили свої зусилля та „ви-зволити“ цілу Корею від „англо-американських загарбників“. Пропозиції ген. Мек Артура називається „обидою для китайського народу“, ново-вироблюючи при цьому старі пропагандистські брехні про безпосередню загрозу „англо-американської агресії“ на Китай. Це радіоповідомлення з червоного Китаю було першою реакцією на заяву ген. Мек Артура з 24-го березня, в якій він пропонував зустріч з командантами червоних військ на полі бою та спільне обговорення передумов перемир'я. Ген. Мек Артур при тій нагоді заявляв, що коли б альянти бажали розгромити червоний Китай, то він цілком певно не відвержав би альянтської атаки з повітря і з моря. В комуно-китайському повідомленні, виданому офіційно т. зв. „Генеральною Федерацією Китайської Анти-Американської Допомоги Кореї“, заявляється, що пропозиції ген. Мек Артура „не гідні розгляду“. Заява ген. Мек Артура в інтерпретації червоного Китаю є тільки „черговим доказом“ безпосередньої загрози „англо-американської агресії на Китай“.

БРИТАНІЯ ОСТОРОЖНА В ДАЛЕКОМ СХОДІ

Лондон, 29 березня. — Британський уряд дбайливо розглядає американську пропозицію нової прокламації в справі замирення в Кореї, що її мали б проголосити всі члени О. Н., які беруть участь у війні. Змісту нових пропозицій не подіється до відома, але теж не виявляється офіційного британського становища до них. Натомість в „поінформованих колах“ вважається, що ЗДА рекомендує альянтам проголосити через свою готовність до замирення в Кореї на „чесних умовах“, виявляючи при цьому заперечення, що вони продовжуватимуть війну аж до переможного кінця, якщо б переговори мали бути безупинні. Все ж таки британський уряд мав би ставитися з деякими застереженнями навіть до такої лагідної заяви.

СЬОМА ФЛОТА ВИСТУПИЛА Б ТЕЖ ПРОТИ НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО ДЕШАНТУ В КИТАЇ

Токіо, 29 березня. — Адмірал Герольд П. Мартін, що перебрав командування Сьомою Флотою на Далекому Сході, яка має наказ від президента Трумана захищати Формозу перед есентуальним комуно-китайським нападом, заявив вчора на пресовій конференції, що ця флота, згідно з наказом президента Трумана, виступила б теж проти кожної спроби націоналістичного дешанту на зайнятому червоними китайським континенті. Адмірал пояснив, що наказ президента Трумана відноситься тільки до китайського континенту і Формози.

ЗДА І БРИТАНІЯ ОБМІРКОВУЮТЬ НОВУ ДОПОМОГУ ДЛЯ ЮГОСЛАВІЇ

Београд, 29 березня. Американські і британські спеціалісти обмірковують тепер виконання частини фондів з Американської Допомогової Програми Спільної Оборони на забезпечення деякої частини югославських властей адекватних сиринів. Югославський уряд поінформував уряди Америки і Британії, що цілий ряд югославських фабрик будуть змушені перервати свою нормальну продукцію, якщо впродовж найближчих трьох місяців не будуть забезпечені відповідними сиринів. На відвернення продукції Югославія потребувала б сиринів кредитів на приблизно 30 мільйонів доларів. Тому, що згідно з твердженнями югославських властей адекватна цієї продукції має вільне значення для югославської оборони, існує можливість, що Югославія зможе дістати потрібні кредити зі згаданої Допомогової Програми Вразної Облоги.

НІМЕЦЬКА АКЦІЯ ПРОТИ КОМУНІСТИЧНОЇ П'ЯТОЇ КОЛОНИ

Франкфурт, 29 березня. Західно-німецький федеральний уряд повідомив, що він не переводитиме жадних господарських трансакцій з фірмами і групами, що мають будь-який торговельний чи взагалі господарський зв'язок з політичними організаціями, „ворожо настановленими до конституції“. В дальшому вясненні сказано, що уряд відкидає свої конституційні акти з фірмами, які в будь-який спосіб, безпосередньо або посередньо, допомагають фінансово комуністичній справі. Уряд зирє свої замовлення та відкидає користування публичними фондами у відношенні до кожної фірми, яка не тільки допомагала б, але й взагалі переводила будь-які трансакції з комуністами.

В СВІТІ

● 107,000 доларів признала французька Національна Асамблея на покриття коштів подорожі президента Оріола до Злучених Держав. Це значить, що кожний французький платитель на ту цілу приблизно одну четверту частину цента додаткового податку.

● Німецький канцлер д-р Аденауер запрошений до Парижа на кінцевий наради для оформлення договору в справі Плану Шумана.

● В Ірані закінчено страйк в нафтових районах, але поліція все ще вдержує в силі проголошений урядом виїмковий стан.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATATA: SUBSCRIPTION RATES:

На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$6.25	Six months	\$6.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„ДОВОЛЮЦІ“ НЕ „НАЙМАНЦІ“

Сенатор Генрі Кабот Ладж мол., республіканець з Коннектикута, заявив свого часу за створенням „Корпусу Свободи“ з добровольців, що походять з тих країн, які опинилися під московсько-комуністичною окупацією. Сенатор цілком певно знає, що багато таких добровольців вже оголошувалися до американської влади, прохачучи прийняти їх до військової служби та роблячи це з чисто ідейних мотивів, бо для есентуального розрахунку з кривавим ворогом свого народу — Кремлем. Сенатор Ладж правдоподібно знав теж і про різні меморіали, які внесли до американського уряду поодинокі національні представництва загарбаних Росією країн в справі творення Легіонів з добровольців, утікачів з тих країн. Переконавшись про ідейні мотиви того роду пропозицій, як теж доцільною велику вагу таких військових частин, які склалися би з добровольців, що походять з країн, підбитих і гноблених Кремлем, на випадок війни з Совєтами, сенатор Ладж став великим прихильником цієї ідеї. Ясно, що в гру входить теж справа посилення американських збройних сил не-американцями і це сенатор теж брав під увагу.

Таке ставлення сенатора Ладжа до проблеми чужонаціональних добровольців в американських збройних силах виходить ясно з поміщеного ним в Конгресовім Рекорді з 26 лютого 1951 р. письма Красового Комітету Визволення Словаччини, в якому американські словаки дякують йому за його ідею „Корпусу Свободи“, підкреслюючи ідейні мотиви в цій акції та її стратегічну вагу, як і переконання, що з так створених Злученими Державами національних військових частин можуть у відповідному часі почати творитись національні армії словаків, українців та інших народів. Теж і тут підкреслено, що все це матиме вартість тільки тоді, як буде получене зі „сміливою політичною програмою“, опертою на принципах Вилсона про самовизначення народів та яка признавала б „волю усім націям“. Тільки тоді „словаки, українці й білоруси будуть воювати з усіх сил“, запевняється у згаданому листі.

Здавалося б, що справа поставлена ясно, як з боку сенатора Ладжа, так і тих, з яких мали б складатись військові частини добровольців. Але інакше підходить до цієї важливої проблеми відомий кolumnіст Роберт С. Руарк в синдигованій статті „Поміщений в американських часописах з 27 вересня 1951 р. У цій статті, з багатомовним заголовком: „Насмія вбивки“, Руарк признає доцільність і вартість самої концепції, що би — оскільки це можливе — заступити американських воїнів чужинцями. Щодо цього він погоджується з сенатором Ладжем. Але при цьому дораджує не бавитись в „сентименти“ і просто „наймати“ добрих „горлорізів“ так, як наймають французи до свого Легіону німців, хоч їх ненавидять, але вважаючи їх за „професійних вбивників“. Він вважає, що було б навіть глупотою, коли б американці не користали з німецьких найманців, які є знаменитими воїнами і дуже радо пішли б за гроші, „вбивати комуністів, де це потрібно“. „Найманців“ греба Америці, пише Руарк, які вбивали б „нелюбих нам людей“ за гроші, а не з будь-яких інших мотивів.

Немає підстав припускати, що в Америці є більше однодумців Руарка в цій справі. З таким підходом демократії, до боротьби з комуністичною агресією і російським комунізмом можна — тільки програти. Тому годі зрозуміти, як того роду стаття могла появиться в часі, коли говориться про „всеняку воєнну кризу“ і коли сам секретар оборони, ген. Маршал, перестерігає, що міжнародна ситуація з тепер більш напружена, ніж була минулої осені. Кремльська пропаганда використає її на всі лади і серед усіх народів, що знайшлися в совєтській сфері впливів. Стаття ця вказує, як багато праці треба ще викладати в американську публічну опінію, щоб виключити того роду голоси, шкідливі для вітальної справи оборони Америки і демократії є очевидні.

ФРАЗИ ЗАМІСТЬ ФАКТІВ

Самими тільки фразами і теоризуванням не можна нічого ані довести ані опровернути. В кожному разі не в Америці і щораз більше не в сьогоднішньому світі, не серед вільних людей. Занадто багато крилатих фраз випущено в останніх десятиріччях, щоб ними заступити порожню або прихильну цілком протилежну діла. На демагогічних фразах виріс нацизм і більшовизм. Але на фактах вже скрутив собі голову перший і — в Бозі надія — незадовго скрутить собі її теж другий.

Крім того трапляються ще одиниці або групи, які залюбки користуються фразами не з будь-яких конкретних причин і не в будь-яких свідомо шкідливих цілях. Вони роблять це найчастіше з тої простої причини, що фактів не знають і фразами пробують закрити своє невігластво. Це дешево, а найвищих людей в суспільстві, звичайно, завжди наводяться.

Так тільки можна вяснити шумну фразеологію в статті А. Чарнецького про „печуку, але занедбану справу“, надруковану в ново-ульмівських „Українських Вістях“ з 8-го лютого ц. р.

Притому до згаданої статті дала редакція й статтю „Свободи“ про „Занедбану ділянку“, іменю, недостатню пропаганду української визвольної справи серед американського робітництва.

Було б зайво полемізувати зі статтю в „Українських Вістях“, вже хоч би тому, що з фразами взагалі годі полемізувати. Автім, як можна полемізувати з автором, що невідомо паде жертвою ворожої пропаганди і повторює ворожі брехні, не зробивши навіть спроби перевірити їх. Для прикладу: Український Народний Союз автор характеризує як „найстаршу організацію з демократичною авією“ і — само собою розуміється — недемократичним змістом. Кожному відомо, з якого лексикону походить ця фраза та в яких цілях вона була випущена „найдемократичнішими демократами“ під час другої світової війни. Сьогодні їх, разом з їхньою „найдемократичнішою“ авією, означено ворогом людуства ч. І, і зроблено це на підставі фактів. Але брехня розійшлася і приплила навіть до людей, що з цими „найдемократичнішими демократами“ не мають нічого спільного, але які в своїй безкритичності або своєму невіглазті топчуться самі у фразеології.

Подібних тверджень зі згаданої статті можна б навести більше, і не тільки у відношенні до УНСоюзу, але й УКСоюзу, і про повстання Українського Робітничого Союзу, як „виразника нового демократичного порядку“ в противенстві до УНСоюзу, і про багато інших справ. Все це без підтримки хоч би одним тільки фактом. А єдиний наведений в статті факт про резолюцію в справі УНРади, УГВР і УКС, не ухвалено на вічу в Нью Йорку в честь ген. Чупринки, перекручено. Автор доконче хоче вмонти в неопіформованих людей, мовляв, українці в Нью Йорку „визнали“ УГВР, тоді як українці в Америці не визнають нікого, крім свого уря-

ду у Вашингтоні, а інших лише „вважають“ за таких чи інших авторитет. В конкретному випадку, в ньюйорській резолюції сказано, що УГВР — „вважається виразником“ українських визвольних змагань на українських землях в теперішню пору, і це стверджено на підставі доказів, яких досі не опровернено речевими проти-доказами.

Такою самою безпідставною фразеологією мотивовані теж твердження щодо української акції серед американського робітництва. Автор твердить, що українці „не мають з чим“ приступати до американських робітників, бо вони націоналісти, а американські робітники соціалісти. Побажати б тільки, щоб всі українські соціалісти були такими українськими націоналістами, як американські робітники з американськими! І якщо автор говорить про Український Народний Союз як організацію з „демократичною авією“, то тільки так само може він говорити і про американських робітників. Бо в УНСоюзі рішальний голос мають власні ті десятки тисяч робітників українського походження, що й становлять складову частину американського „соціалістичного“ робітництва. Але це треба знати і цим інтересуватися.

Автор обговорюваної статті пише про „політично маловироблений український загаль в Америці“. Але серед того „політично маловиробленого загалу“ не приходило ані до таких політичних скандалів, про які автор згадує та які траплялися серед його „політично високовиробленого загалу“ в

Європі, ані не занапащено української справи там, як її нападнувано в Європі, хоча вона в Америці ніколи не обставин мусить бути дещо далішою. Що більше, той „маловироблений загаль“ в Америці, і тільки він добився признання українського імені та воззвешів його в найкоротшому часі і в найнесприятливіших обставинах. І зроблено це без будь-якої ефектної підтримки та допомогою „Старого Краю“, який, крім грошових зборів мало чим іншим, інтересувався Американською та місцевим „маловиробленим політично українським загальом“.

Як йдеться про популяризацію української справи серед американського робітництва, то автор робить свої висновки з абсолютного незнання справи і виключно на підставі згаданих та теоретичних фраз. Українці не мали серед американського організованого робітництва більших успіхів не тому, що їх різнили світогляд і не тому, що вони не мали щирої не вміли „продати“, але тому, що було забагато „посередників“ з-під відомого червоного знаку, з яким українці не могли міратися ані фінансово ані пожитковими впливів. Українці мали доступ до робітничих мас і там вони без сумніву „своє зробили“, але не можна було вимагати чуда і перелому тоді, як і офіційна американська політика мала свій погляд і свій підхід до таких справ.

Обставини змінилися, як на-ступила зміна в політичній орієнтації. І до цього відноси-

МОСКОВСЬКИЙ СТИЛЬ

Недоступність видань українською мовою з-під московської окупації, що призначені лише для „домашнього вжитку“, не дає можливості вчасно інформувати читачів про ті видання і течії, що отруюють українську душу.

Ліше тепер мали ми можливість ознайомитись з часописом „Архітектура Радянської України“ за роки 1939-1941, що виходив у Києві, як орган „Спілки радянських архітекторів України“. Залишаємо для спеціального огляду питання сучасної архітектури „соціалістичної“ України, що йде, розуміється, за „вказівками“ Москви з чудернацьким стилем „Імперії“ (чи то ампір) доби російського, царського абсолютизму та інших відсталіх і „сугубо“ назаднячих течій. Нас цікавить відношення архітектів „Радянської України“ (очевидно не тільки українців) до проблеми української архітектури та українського стилю. Є тут кілька статей на цю тему, серед інших, більш „актуальних“ матеріялів, при чім з зазначенням, що „стаття дискусійна“, чи писана „з нагоди“ і т. п. А ця нагода була не аби яка — нова окупація Західної України. Тому зявилися огляди архітектури „львівського ренесансу“ і навіть „Архітектура України XIV-XVII стол.“. І дуже характерно, що є огляд „Українського бароко“, а стол. XIV-XVII фігурують лише як „Архітектура України“. В той же час зовсім вилінована стародавня доба української архітектури X-XIII століть, що є вже за „ленінсько-сталінською“ теорією виключною домінією „старшого брата“, якого, до речі, в ті віки ще не і-

снувало. Характерно також, що про українську архітектуру пишуть переважно не українці і розуміється не з українського становища.

Ніби програмове та „ідеологічне“ значіння має стаття М. Холостенка під заголовком „Деякі питання історії архітектури Західної України“ („Архит. Рад. України“, Київ 1939, 2. II, ст. 25-30). Автор намагається торкнутися питань методологічних та історіографічних та подати „марксистські“ концепції, але для того бракує йому основних знань. Виходить, як звичайно, дешева „агітка“ з лакейською услужливістю перед Москвою. Отже М. Холостенко проголошує, що „трудящим Західної України і Західної Білорусії відкривається шлях вільного і щасливого життя“. Боронить цих трудящих перед „панською Польщею“ і польськими дослідниками, бо „більшість польських учених просто відносила „ці пам'ятки архітектури і мистецтва“ до пам'ятників Зах. України „до пам'ятників (чи пам'яток?) польської архітектури“. Яку „нову“ концепцію висуває М. Холостенко, не тяжко передбачити: „Стиль цього мистецтва (Західної України) з усім мистецтвом українського народу“ є „в тісному зв'язку його з архітектурною братською білоруською і великоруською народом“. От коли є потрібно згадати і білоруський наріч (хоч і не великий!), щоб українцям не надто тикати Москву!

На підтвердження, що архітектура Галичини відмінна від польської, М. Холостенко спирається на авторитет російського дослідника В. Стасова. Шкода, що автор не подав голос іншого російського дослідника академіка Суслоба, який у своїх „очерках по історії древне-руського зодчества“ 1884 р. писав: „Чим більше й докладніше будемо приглядатися до конструкцій старих північних (московських) і південних (українських) церков, тим більше переконаємось, що значний розділ творять два різні напрями мистецтва. Коли ж все так бачимо якось подібність, то це пояснюється впливами української будівництва XVII-XVIII ст. на московське будівництво, подібно до генетичного взаємного відношення і залежності дерев'яних церков донесених земель — від української архітектури“. Різниця поміж цими двома авторами та, що Суслоб був справжнім вченим і знавцем архітектури, а Стасов „на всі руки майстер“ та ідеолог московського шовінізму ще старої царської дати...

В огляді дослідів пам'яток архітектури Західної України, М. Холостенко згадує імена російських і польських авторів, але ні одного українського імені. Завважує лише загально, що ті українські автори „здебільшого підходили до цих питань з вузько етнографічної, позасторичної (?) точки зору або ж дивились на них (пам'ятки архітектури) з сугубо націоналістичної дзвиниці... Все це не давало правильного, правдивого, об'єктивно-наукового, тобто марксистського висвітлення шляхів розвитку архітектури“. Це знає „точка зрення“ з Сухарєвої чи іншої Меншікової „багині“ Кремля,

лися завваги „Свободи“ в коментований п. Чарнецьким статті. Вже перед появою тої статті голова УКСоюзу, — проф. Добрянський відбув конференцію з найвищими представниками робітничих організацій, які сьогодні вже навіть в своїх офіційних виступах (наприклад: Американська Федерація Праці в своїй відомій акції для перевірки каторжних робіт в СССР) користуються українськими аргументами. Можна б вже сьогодні навести чимало конкретних прикладів справді успішних українських виступів, як організованих і офіційних, так і припадкових та особистих, для здобуття підтримки американського робітництва для української справи. Але, доцільною важливістю голосу американського робітництва в сьогоднішній американській політиці „Свобода“ цілком правильно рекомендувала більшу активність в цій ділянці, здаючи собі справу, що це далеко не все зроблено.

Американсько-український „маловироблений загаль“ цілком певно радо послухав би і тільки з відчайдушним прийняттям би критичні зауваги на тему його праці та його самого. Але критика розходиться зі своєю конструктивною ціллю тоді, як вона не базується на фактах і як має всі позначки вузькопартиїної печені, приправленої підлітковою пустою фразеологією, в додатку ще й позиченої з ворожого лексикону.

групи, що віддалені були одна від другої невеликими інтервалами. Коли хтонебудь відставав або падав від виснаження, конвоїр бив ногою чи прикладом і заставляв його йти далі. Коли ж це не помагало, на нього нападали кілька конвоїрів з лайкою й прокляттями, тагли його за руки, за вуха і гнали вперед. Нарешті, коли й це не помагало і людина зовсім знесилена, лишалась лежати, конвоїри щось відмічали у себе в спискові і, залишивши його лежати, решту гнали далі. Гнали вдень і вночі, так, що після кількох ночей ми вже забули рахунок календарним дням, тай усе наше життя перетворилось на скотаче, а не на людське. Два чи три рази на добу нам давали відпочинок і ми так призначалися до цього бродячого життя, що навчилися швидко розводити багаття з сирих віток і листя і нагрівати на ньому мутну воду, коли щастило нам її десь добути. Та часто конвоїри наказували йти далі, раптом, ніж нагрівалась вода, то ми піли її недовареною. Йшли ми лісом і бачили людей, які тагали на плечах зрубані дерева; між ними були й жінки. Проходили часто коло

що не знає жадної об'єктивності та пошани до людської праці. Для М. Холостенка, що ніби є сам архітектором, не мають жадного значіння дослідні української архітектури Західної України такі дослідники, як І. Пеленський, М. Голубець, О. Лушпинський, В. Січинський, Я. Местернак, М. Драган та інші. І коли йому не подобаються написання, то може самі дослідні архітектурні та зокрема докладні обміри будов гідні на згадку? А між тим ці обміри та монографії пам'яток архітектури, що вийшли в Західній Україні протягом останніх десятиліть, значно перевищують те, що було виконано під совєтами, з голосними назвами „археологічних експедицій“. Не згадуючи українських авторів й їх праць, М. Холостенко, однак, не перешкоджає користатися тими працями в повній мірі і безцеремонно. І так М. Холостенко робить зі своєї власної статті „мозаїку“ чужих думок і висновків. За тої відомою московською метою „Архітектура Радянської України“ користується також рисунками і обмірами архітектурних пам'яток „націоналістичних“ дослідників без зазначення джерела. Так, наприклад, репродуковано 6 рисунків проф. Січинського, без зазначення імені автора, а між тим на деяких з них (ні самих рисунків) можна розібрати його характеристичний „підпис“. Трапляється також, змало груби помилок, які свідчать про подиву гідну не орієнтацію „радянських“ архітектів у стилі та типах будов. Наприклад, під рисунком романського порталу церкви св. Пантелеймона в Галичі („А. Р. У.“, 1939, 7. II, ст. 26) підписано: „Портал собору Пантелеймона у Львові“. (У Львові знайшли вже „Собор“) „Знова плян церкви св. Пантелеймона 1200 року має підпис: „Плян Видубицького монастиря“, себто будови XVII століття! (Товаришу Холостенко таж Ви маєте можливість „узріти“ Видубицький монастир!).

Вершком „толеранції“ авторського права є репродукція рисунку В. Січинського, відомого Кам'янецького замку. Отже цей рисунок, слабо окупований, виклинуло підпис „В. С.“ і замінено слідуванням „Рисунк архіт.-художника В. Я. Коковського“. Треба підкреслити, що рисунок В. Січинського виконано особливим способом світло-тіни та являється реконструкцією „первісного вигляду замку“, так, що виключається всяка можливість „випадкової“ схожості. Вперше рис. В. Січинського було репродуковано в часописі „Umeni Slavanu — L'Art Slave“, Brno 1924, 7. 4, ст. 24 і згодом передруковувалося у багатьох львівських та інших виданнях. Так виглядає копе „художество“ і „совєтська“ творчість! Можна, розуміється, ігнорувати кожну працю, можна не визнавати ідей, але платіть завжди залишиться — платіагом!

Що правда, є одна „полегшувача“ обставина, яка до деякої міри притуплює гостроту питання. Тепер в 1951 році і такі огляди української архітектури, „лопаговані“ в „Архит. Рад. України“ в роках 1939-1941, виключаються, в „новій ері сталінської дружби народів“.

В. К.-

Uncle Sam Says

President Truman, in his emergency message to you folks, said: "In the days ahead each one of us should measure up his own efforts, his own sacrifices, by the standard of our heroism in Korea." There is one sure way of measuring your own individual effort here at home and that is the purchase of U.S. Savings Bonds. Enroll today for the Payroll Savings Plan where you work, or if self-employed, the Bond-A-Month Plan at your bank.

U.S. Treasury Department

Микола Очерет.
ДАВИДКА

2)
Я сів і в, а начальник читав протокол допроса.
„Потокол допроса следственной комісії по оціненню тила от шпіонів і диверсантов. Я, Давид Абрамович Слукцій, по документам бишій гражданін польської республіки, а в действительности шпіон і диверсант, своєї собстенноручной підписью удостоверяю, что: 1) я находился на службе польской контрразведки и должен был собирать сведения про состав и движение советских войск. 2) Был послан в Барановичи, чтобы взорвать вещевой склад и пороховые погреба Красной Армии. 3) Материал для взрыва должен был получить от конспиративной организации для чело и собирался выскать из Барановичей в Периу, но при посадке был задержан на станции. Правильность всего выше изложенного подтверждаю полнис-

провожаемому и наказали доставить на разподільний пункт. І як не дивно, але проважати мій був такі людиною. „Ти, мій, не волнується, — сказав він мені, коли вийшли ми з ним за станцію. — Тебя не розстріляють, верно говорю тебе. Разстреливаем очень мало, всех вас отправляем в тил на работы. Ты ж только пойми: у нас разворотка — 520 работников должны ми дать на Сибирские постройки. Вот ми уже 412 отправили, 73 ждут отправки, севодня вот 21 поимали, — значіть уже 94 сесте. Ну, а с прежними уже 506 — не хватает сесте 14. Но у нас имеется сесте три дня до строку. Значіть план выполним, — вот і получім даже поощерение! Понимаєш ты сесте все? Оно точно, жалко вас, людей — то, — да і себя жалко. Не выполні — сам будеш в Сибірі. Вот тут, мой мій, і розсуді! Ех, служба, мать...“ і тут мій провожатий почав лаятись. Так ми з ним дійшли аж до пункту і лише на воротах він замовк. Помістили мене в кімнату, де вже сиділо 8 чоловік. В кімнаті було двос нар і один дерев'яний стілець, на якому ніхто не сидів: там кляли Іжу. Но что же? Спать не пришлось,

бо протягом ночі сюди привезли ще 9 нових чоловіків. Ну, а ранком нас усіх вистроїли і почали читати постанови комісії по боротьбі з шпіонами й диверсантами або інакше: „комісія по оціненню тила“. Мені прочитали висилку на Сибір з правом клопотати про перегляд постанови після успішної річної роботи на „оборонних“ підприємствах Совєтського Союзу. Вечером нас погрузили у вагони і ми поїхали.

Через три з половиною місяці транспорт наш прибув на місце. Куди? До роз'їзду, коло якого стояла будка і на ній біло фарбою було виведено: „1768“. Що це визначало, я не знаю: може кілометри, може число „стройків“, може число з 20 концентраційних таборів, що знаходяться тут же коло залізничці. Як іхали? Наш транспорт остаточно був сформований на станції Дно. Складався він з 62 товарних вагонів і в кожному вагоні було коло 80 чоловіків. Отож всього було коло 5,000 людей різних національностей. Тісноста у вагонах була надзвичайна; спалило чорез; відчинялись вагоны лише тричі на день, коли давали Іжу: ранком га-

рачий чай з шматком хліба, в обід — щось похитке на суп, — там звуть цю Іжу „кандором“, а що це означає, я право не знаю, — а крім того ще тричотири картоплини, мабуть витягнутих з цього ж „кандору“, вечером — знову чай з хлібом. І це звється там „дискусом довольство“. Ви поімаєте: довольство! Коли я сів у потяг, моя вага була нормально для людини „84-86 кілограм. А от, коли я встав і зважився у будці „1768“ — вага моя була лише 48 кілограм. Сто значіть: „довольство“! Але я таки встав, а дуже багато було в дорозі викинуто, бо були мертвими. В мосю вагоні разом з мною встало 56 чоловік, а викинуто 24. Коли це число взяли 62 рази, матимемо 1488, себто 30% нас погинуло ще в дорозі. В таборі, що був коло будки „1768“, нам зробили перекличку і зараз же ми рували далі. Я звичайно спитав, куди ми йдемо, і мені відповіли, що до місця нашого призначення „близько тут, кілометрів 200 не більш!“ „Ви поіняли, куди ми попали?“ „Тут близько 60, кілометрів 200!“ і ці 200 кілометрів ми повинні були йти пішки! Вся партія наша була розбита на

таборів, але ніразу не відпочивали близько кождо них. В таборах конвоїри брали хліб і сухарі на дорогу для нас, але жадного разу ми не мали гарячої страви.

(Продовження буде).

ЗАКЛИК

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В АМЕРИЦІ
У СПРАВІ СКЛАДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ
ЗА РІК 1951.

УКРАЇНЦІ І УКРАЇНКИ!

Український Конгресовий Комітет Америки отримав проголошення збірку Національного Датку й пожертви на Український Народний Фонд в році 1951-ому.

Що таке Український Народний Фонд, які його завдання і що таке Національний Даток, уже всім відомо. Нині сповідаємо, що в першому, 1950-му році існування Фонду зібрано на українські національні потреби загальну суму 102,540,40 дол. Середня дія і велика шана тим громадянам-патріотам, що перші офіційно значення У. Н. Фонду й щедро відгукнулися своїми датками й пожертвами. Щире признання також усім українським установам та організаціям і їх діячам за ретельну поміч у великому ділі.

Зібрані грошеві засоби відразу справили високоякісну службу. Завдяки Українському Народному Фонду, в минулому році значно поступила вперед справа політичної оборони України й захисту української еміграції. Український Конгресовий Комітет, як також Пан-Американська Українська Конференція дістали можливість повести широкую політичну працю серед американського світу, а теж піднести справу України перед делегатами Організації Об'єднаних Націй. Так само, завдяки У. Н. Фондові, тисячі збудованих скитальців перебралися до Америки і тут зажили людським життям. З коштів Фонду уделено посильну поміч на потреби української науки й культури, а скромний гріш дістався й нашим воєнним інвалідам, незможній студіюючій молоді, старим та хворим, що залишилися в Європі.

Український Конгресовий Комітет свідчить: кожний громадянин, що виконав свій національний обов'язок та зложив даток, кожна установа та організація, що зложили пожертви, хай знають, що кожний долар спричинився до великого народного діла і утер не одну сльозу.

Але перший рік У. Н. Фонду скінчився, приходить другий. І ось нині Український Конгресовий Комітет знову звертається до усього українського громадянства:

Українці й Українки!
Ви читаете часописи, слухаете радіо, буваєте між людьми і тому Вам не треба багато писати про страшне життя нашого народу під ворожою стопою. Так само не треба говорити про повнебріжжя наших братів-скитальців у Німеччині — в біді й небезпеці. Одночасно існують сотні інших національних потреб, які мусимо задовольнити, коли хочемо, щоб народ наш і кожний з нас мав пошану й гідну поставу серед людей на чужині.

Всі ці справи вимагають великих зусиль і жертв. Але нині надійшов особливий, історичний момент. — Америка й Український Нарід борються проти спільного ворога. Сини Америки борються за свободу своєї й цілого світу на корейському фронті, а Нарід Український і Його Повстанська Армія ведуть завзяту боротьбу на українських землях. Ми мусимо допомогти їм у цих визвольних змаганнях! І це — святий обов'язок нас усіх: старих і молодих американських українців і новоприбулих імігрантів!

Тому Український Конгресовий Комітет закликає: Підтримайте громадою й щедро свій Український Народний Фонд! Зміцніть наш Український Визвольний Фронт! НЕХАЙ НЕ БУДЕ В АМЕРИЦІ УКРАЇНЦІ ЧИ УКРАЇНКИ, ЩО НЕ ЗЛОЖИЛИ В НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ! НЕХАЙ НЕ БУДЕ В АМЕРИЦІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧИ УСТАНОВИ, ЩО НЕ ВИКОНАЛИ В СВОЄЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОВІННОСТІ!

МОГУТНІЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД — ЦЕ НАША ЧЕСТЬ І ГІДНІСТЬ СЕРЕД ВІЛЬНИХ НАРОДІВ СВІТУ. ЦЕ ВАЖЛИВА ЗВРОЯ В НАШІЙ ПРАЦІ ДЛЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ І ВИДОВЛЕННЯ САМОСТІЙНОЇ СОВОРНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ! ШАСТИ НАМ, БОЖЕ, ДО ВЕЛИКОГО ДІЛА! В Нью-Йорку, дня 18. березня 1951.

УКРАЇНСЬКИЙ
КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

КОРОТКІ ІНФОРМАЦІЇ ПРО У. Н. ФОНД

1. Український Народний Фонд має досягнути в 1951 році висоту 250,000 доларів.
2. Національний Даток повинні зложити всі Українці й Українки від 18-ого року життя, що мають самостійний заробіток. Це справа національної свідомості, політичної зрілості й особистого сумління кожного громадянина.
3. Є три роди Національного Датку:
  - А. По \$10.— річно, складають особи, що мають звичайний постійний заробіток.
  - Б. По \$25.— річно, складають особи з кращим заробітком.
  - В. По \$50.— річно, складають підприємці, професіоналісти та більш заможні особи.
4. Національний Даток можна складати теж ратами, якщо платник не може зложити його відразу. За кожну вплату Національного Датку видається повітуння.
5. Хто з будь-яких причин (безробіття, хвороба, на пенсії, тощо) невелиє зложити Національного Датку, може прислати довільну пожертву, щоб його ім'я знаходилося між жертвodawцями У. Н. Фонду.
6. Кожний, хто зложив Національний Даток у сумі 10—25—50 доларів, дістане від У. Н. Фонду на зложену суму виписку.
7. Принагідні дрібні пожертви при різних збірках, імпрезах тощо, не відносяться до Національного Фонду.
8. Кожний платник ласкаво допильнує, щоб Національний Даток зложили теж його знайомі, сусіди, рідня, а зокрема ті організації, яких він є членом.
9. Імена платників Національного Датку та жертвodawців будуть оголошені.
10. Національний Даток і пожертви можна складати:
  - а) Прямо на адресу У. К. К. А. в Нью-Йорку, посилаючи моні-ордер, чек, готівку.
  - б) Уповажненням функціонерам Філії чи Відділів У. К. К. А.
  - в) На руки збірника, якщо має квитар У. Н. Фонду та повноваження збирати датки.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК СКЛАДАЙТЕ:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P. O. BOX 721 CHURCH STREET ANNEX, — NEW YORK, 8, N.Y.

УВАГА! ФІЛАДЕЛФІЯ! УВАГА!
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА І ХОР ІМ.
ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ У ФІЛАДЕЛФІЇ

— влаштувають: —

В НЕДІЛЮ, 1. КВІТНЯ 1951 Р.

В АВДИТОРІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА,
при Джерментави Евню ч. 1938-1940

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

Вступ добровільний! Початок точно 7. год. ввечері.

Програму Свята виконає міш. хор ім. О. Кошиця

Простимо всіх українців міста Філадельфія й околиці, без різниці віровизнання, прийти на це Свято та своєю присутністю шанувати пам'ять Найбільшого Сина України. Нехай Вас не бракує на цій Святі, а приведуть зі собою всіх своїх рідних і знайомих.

Опий

СВЯТОЧНІ АКАДЕМІЇ

Між нами кажучи: ми масмо один талант, який нам боком вилізати. Це талант справляти свята (академії) нашим покітним велетням і взагалі святкувати всіякі річниця. Наш календар до тієї міри повний національних свят, що швидко не буде часу на працю для актуальних справ; диригенти, хори, декламатори, промовці і актори „живих образів“, безупинно приють над готуванням святкових імпрез, що одні одні наступають на п'яті. Наші часописи в великій мірі забиті дописами зі святкових академії. Парадоксально, але правдиво: в час, коли нам повинні бракувати днів на працю для майбутнього — ми масмо „академіки“, що святкують минуле.

Звичайно: таке ствердження звучить блюзнірно й образу „найсвятіші почування“. Адвокати нашого „святкового патріотизму“ заради доказування мовляв, мусимо зберегти цілюще джерело натхнення й пориву до дії; що ці святкування — це національні реколекції мас; що ці імпрези виховують молоді покоління т. д. т. д. І в такій аргументації є частинка правди: молоді шляхетні душі, незіпсуті широтами „святкового академізму“, навіть з такою свят, у честь крутих героїв, Ольги Басараб, чи ген Чупринки, можуть вийти одержимі — не раз на ціле життя — тією ідеєю, для якої жили страждали і трудилися святковані нами герої. Та це є тільки винятки, що підтверджують правило: наші національні святкування стали звичайними сценічними імпрезами.

Підіть на Шевченківську академію і послухайте, про що говорить „святковий промовець“. Ви почувте, що ціле догодинне „слово“ сповнене піднебесних вишвищувань „Батька Тараса“: він і пробудитель України і пророк і геній і володар душ. Він дав нам у руки національну свангедію „Кобзаря“ і лишив нам „Заповіт“. При чому промовець намагається говорити „так сильно, як ще ніхто до тепер не говорив“... Послухайте, про що на перерві говорять люди — і ви почувте, що все крутиться біля питання, як промовець говорив. Почитайте часописні звіти — і ви побачите, що, поруч промови, все крутиться біля питання, як пан А співав, пані Б декламувала, а панна В грала. Чи це не є звичайне каділопринищення: „номинально для „Батька Тараса“ — а насправді для акторів — виконавців“?

Давнішими роками, в краю справи прийняти називалися по імені. Тоді говорилось просто про концерт у честь Шевченка (Франка і т. д.). Але ритуальним це ремонімаїстра-таке окреслення видалося надто буденним. Треба було видумати щось святоточнішого (адже ж святкуємо!) і видумано. За мість концертом, імпрезу почали звати святом, академією, а бо ж святковою академією; — глядачам нинішном заборонено бити браву за промову й продукції — словом імпрезу розмалювано на поважно.

Але що, поза цією стилістичною — декларативною сторінкою, змінилося? Очевидно — ніщо. Найважливіше, суть імпрези нині минається з цілю так само, як п'ять, десять, чи двадцять літ тому.

Ціле нещастя в тому, що причепурене рушниками й квітами бронзове (гіпсове) погруддя, чи образ святкованого не говорить. Коли б раз таке чудо сталося, або ж святкований з другого світу з'явився на сцені, тоді ціла святкова громада почула б несамолюбні слова:

— Чого ви мене величаєте? Мені це непотрібне! Чому, за декламаціями про мою величність, ви ховате свою дріб'язковість і безділність? Знаєте моє життя, але чи наслідують його? Я дав вам заповіт — чому ви не сповняєте його? — Зробіть це — і лиш тоді спрате мені святкування!..

— Що тільки так міг би сказати святкований, це прикладом, що за життя, підтвердив наш н а й н о в і ш и й герой — ген. Чупринка. Коли його закликали помирити розсварену

еміграцію, він погодився, але під умовою, що „вони прийнуть до нього, на рідні землі. Звичайно, ніхто до нього не пішов. Його терпкі слова бичування пролунали повз глухі уха — так само, як рік-річне лова глухі уха святочної громади лунають слова бичування й батьківських рад з Шевченкового „Кобзаря“.

Характеристично, що людям — під час відвідін гробів великих предків, чи освячених місць, ніхто не виголошує режисерових промов. Ці місцини „говорять самі за себе. І тоді ймохить, душа людини теж тремовляє. Усім нам, які так місцини відвідували, відомо, — що це за мова. Це є конфронтація — зустріч живої людини і тінями великих предків. То ті людина питає себе: хто був цей великий предок — а хтіль його, я? Що зробив він — а що роблю я?

Така конфронтація, такі реколекції духа, дуже часто кінчаються присягою перед тінями велетня (-ів); присягою до змістом сповняє життя і на-

дас йому оконечний священний напрям.

Що й казати: ми не масмо змоги відвідувати таких житворящих місць. Ми мусимо вдоволитися святкуванням роковин наших духовних вождів, у церковних галлях, чи театральних залах. Але й тут ми можемо ці свята відбавити в дусі реколекцій — в дусі конфронтації діл почитаних велетнь з нашими ділами, в дусі звітування та прилюдних постанов і присяг перед їхніми образами-подобаами.

Коли ми так святкуватимемо своїх велетнів, і взліти на себе присяги виконуватимемо, тоді — й тільки тоді — наші святкування матимуть сенс. Бо винесити святкованих під небо, зиглошувати їхні заповіти тро. братолубіе, єдність і претю для України, а зараз на другий день братоненавистництво, распрено і безділлям ці заповіти ставити на посміхонце — якраз це є блюзнірством супроти почитаних великих предків. Тоді краще даруймо собі фарисейські каділопринищення. Бо не того від нас вимагають наші велетні. Вони „кличуть нас із могил на святе діло“...

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ТОРОНТО, Онт.

Закарпаття — невід'ємна частина Соборної України!

З нагоди 12-ої річницї проголошення Самостійності Карпатської України відбулося в Торонто величаві святкування 18. березня 1951 в Аудиторії У. Н. О. Братство Карпатських Січовиків (Центральний Провід) влаштувало великий Концерт, на якому знову закарпатські українці маніфестували єдність українських земель і Самостійність Соборної України!

Концерт почався живим образом: Перед великим портретом Президента Карпатської України, о. д-ра Августина Волошина, якого чехи видали в травні 1945 року до рук НКВД, яке відтак його замордувало, стояв настронко, віддаючи салют, Карпатський Січовик в оригінальній уніформі Карпатської Січі. В той час понеслася могутня Пісня про Карпатських Січовиків Капелі Українських Бандуристів ім. Т. Шевченка, якої слова належать до Я. Славутича, а музика Гр. Кистаго. Свято відкривав секретар Братства Карпатських Січовиків В. Тимко, згадус про річницю і героїчну боротьбу Карпатської Січі під проводом Головного Команданта і Шефа Штабу полк. Михайла Гузару-Колодзінського і змисав прихвильних повстанням з місць вшанувати пам'ять поляглих карпатських січовиків і Президента Карпатської України о. д-ра Августина Волошина. Кінчить своє слово запевненням, що карпатські січовики знову готуватимуть зброю в руках стати до боротьби за волю цілого українського народу і Суверенність Соборної України!

Концертова частина була багата і різноманітна. Особливо треба відзначити солістів: меццо-сопран В. Воднар, баритон М. Сушко, молодого скрипкача О. Скоропад і піяністку Наталю Несторовську. Н. Лисенця знаменито віддекламувала вірш Зореслава, а маленькі танцюристи Танюшкі Школи В. Авраменка: Орієс Вазар, Наталя Роскоха, Євгенія Онуцасевич і Мирослав Талпош, відтанцювали, на велику радість публіки, українські національні танки. Мішаний хор „Боян“ при Філії УНО під проводом проф. Л. Сорочинського ду.

Карпатська Січ, — закінчував свою промову колишній її командант, с діл всіх українців дороговказом, а її дух наповняє наші серця і веде нас до дальшої, ще завзятішої боротьби, яка закінчиться світлою будучністю українського народу.

Федір Попович

УВАГА! — НЮАРК І ОКОЛИЦІ!

В НЕДІЛЮ, 1.КВІТНЯ (APRIL 1) 1951

в залі УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСВИТЕРСЬКОЇ ЦЕРКВИ
36 Harrison Pl., Irvington

ДОПОВІДЬ

на тему:

ШЕВЧЕНКО — НАРОДНИЙ ПРОРОК

виголосить пастор ВАСИЛЬ КУЗІВ

Початок о год. 3-тій допозудні.

Вступ вільний.

Вже в перших днях квітня появиться

СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ

ювілейне видання.

Така книга появляється дуже рідко, тому варто її мати кожному українцеві, що любить гарне видання книжки і цінить рідну літературу. — Займається громадством користати ще з нагоди ювілейної цієї, що в переддлаті внісати 10 дол. для переддлати журналу „КІВ“ — 8 дол. — Останній ретенець надсилання переддлати — 5 квітня 1951. — Адреса:

„KIV“, 859 N. Franklin St., Philadelphia 23, Pa. — Tel. WA 2-1273

„ГОЛОС АМЕРИКИ“ ПРО ВИСТУП УКРАЇНКИ В АТЕНАХ

Нью-Йорк, 29. березня. — З нагоди відкриття Конференції Міжнародної Ради Жінок в А-тенах, „Голос Америки“ в українській мові передав вчора коротку вістку про саму організацію і цілі теперішньої конференції, додаючи: „Від Об'єднання Українських Жінок Америки поїхала на цю конференцію заступниця голови цієї організації, Стефанія Галиччя. У своїх заявах до міжнародного жіноцтва п-ні Галиччя стверджують, що українська жінка, яка провадить боротьбу за те, щоб зберегти при житті свою родину під Советами, бореться також і за те, щоб зберегти душу своєї дитини від безбожного і жорстокого комуністичного світогляду. П-ні Галиччя твердить, що репрезентанти України в Об'єднаних Націях не є представниками українського народу. Своєю заявою п-ні Галиччя закінчує висловом надії, що настане пора — коли українські жінки з рідних земель зможуть приїздити на міжнародні наради та брати участь у праці жіноцтва всього світу.“

3 ПОПРАВКИ ІМІГРАЦІЙНОГО ЗАКОМУ СКОРНТАЄ
15.000 ВТІКАЧІВ

Женева, 28. березня. — Міжнародна Організація для Збівців (ІРО) вважає, що остання поправка до імміграційного закону, яка лібералізує застереження Мек Каррена відносно колишніх примусових членів тоталітарних партій і організацій, дасть можливість щонайменше 15,000 втікачам з-під Соведів перейти на переселення до Злучених Держав. Рівночасно виявляється, що в місяці

січні досягнуто рекорду в переселенні втікачів до Злучених Держав, переселивши туди в тому місяці 9,629 скитальців. — Проте, загальна переселення акція в січні зменшилася, бо Австралія закрила масове переселення. ІРО робить інтензивні заходи, щоб використати американський переселенський закон в приписаному часі, маючи під цим оглядом повну співпрацю американських властей.

ЗАКЛЮЧЕНИЙ ДОГОВІР ПРО ЦИВІЛЬНУ ОБОРОНУ З КАНАДОЮ

Вашингтон. — Спільну програму цивільної оборони між Злученими Державами й Канадою оформлено у виді договору. Плани складено на такій засаді, наче б між обома країнами не було кордонів. База для такої оборони випрацьовано на конференції в Оттаві. Умова дає урядовцям цивільної оборони якнайширшу можливість до співділяння, за винятком випадків, де „дипломатичні способи можуть зробити кращу прислугу“. Програма обіймає чотири точки, а

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ГОЗ-СТРІЛИ В ЧЕРВОНОМУ КИТАЮ

Гонг Конг, 28. березня. — Комуністична преса повідомила про розстріл дальших 18 осіб в Кантоні минулої неділі. Всіх їх обвинувачували в „зраді“ і „шпигунстві“ та підготовці бомбового замаху на місьцеву Комісію Військової Кон-тролі.

УВАГА! ЛУДЛОВ, СПРІНГ-ФІЛД, ГОЛІПОК, ЕМЕРСТ, САВТ ДІФІЛД, МАСС!
АМАТОРСЬКИЙ ГУРТОК У ЛУДЛОВІ, МАСС.

— відіграє: —

„Заручини по смерті“ і „На перші Гулі“

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 1. КВІТНЯ (APRIL 1) 1951 Р.

о год. 6. ввечері в церковній галі в Луудлові

Простимо українське громадянство численно прийти

Амат. Гурток.

ЮТИКА, Н. Й! ДУЖЕ ВАЖНЕ!

БР. СВ. ПЕТРА І ПАВЛА, ВІД 58 У.Н.С. в ЮТИКА

повідомляє всіх своїх членів, що

В СУБОТУ, ДНЯ 31. ВЕРЕЗНЯ (MARCH 31) 1951 Р.

о год. 6. ввечері

— відбудуться: —

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

нашого відділу, в залі при 209 First Street, Utica, N. Y.

Присутність всіх членів обовязкова! М. Оніщак, касієр.

УВАГА! ПАСЕЙН, Н. ДН! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКР. ПРАВ. ЦЕРКОВНОЇ ГРОМАДИ

47 Hope Avenue, Passaic, N. J.

— влаштується: —

СИЛАМИ ЦЕРКОВНОГО ХОРУ ІМ. ЛИСЕНКА

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

в честь нашого Генія ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В НЕДІЛЮ, 1. КВІТНЯ (APRIL 1st) 1951 Р.

З НАСТУПНОЮ ПРОГРАМОЮ: Безпосередньо по Службі Божій відправити ПАНАХИДУ новоприбулим молодим Священникам о. В. Олійник. — Ввечері о год. 6:00 у церковній галі відбудеться КОНЦЕРТ з доброго програмою. Хором управляв уч. В. Мельничук. — Святочну промову виголосить о. В. Олійник.
Українці! Співробіть свій національний обов'язок і своєю присутністю покажіть, що Ви вмієте шанувати найбільшого духового провідника України.

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ

можна вже набути.

Картки в українськїм стилі, роботи Анастасієвського, з ковертатами.

Ціна 10 центів одна.

Замовлення виконують негайно.

„SVOBODA“

P. O. Box 346.

Jersey City 3, N. J.

Виповніть і витїть понижчий купон та вишліть його на адресу:

„SVOBODA“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Прошу мені прислати Великодних Карток,

на що залучаю суму

Ім'я й прізвище

Адреса

3 Американської Культурної Хроніки

Фонд допомоги письменникам на вигнанні

Письменники А. Кестлер, А. Гекслі, Дж. Т. Форел, Дж. Дос Пассос і Т. Грін зобов'язалися дати означені відсотки зі своїх приходів, щоб в той спосіб створити фонд та допомогти письменникам на вигнанні взятися знову до творчої праці.

Своєю планові дали вони назву „Фонд для Інтелектуальної Свободи“ і зазначили, що

ПРАЦЯ

Потрібно МУЖЧИН до праці при залізні. Мусять перейти лікарські оглядини. Писемно подати височину, яку, як і родинний стан до:

KENCROFT MALLEABLE CO., Inc.,
373 Hertel Avenue,
Buffalo 7, New York.

РОЗШУБ

СТЕФАН ЛЕХНО з Дитройду подає свою адресу: Петро Борисюк, 56 Spring St., Boston, Mass.

Пошуку вуйкового сина ЯКІВА ПІШНИКА з села Кропивинка, повіт Калущ, Галичина. Голоситись до:

ВАСИЛЬ ДЕМІЧ
858 Flora Avenue,
Winnipeg, Man., Canada.

Пошуку свого стрийка ПАЛЮХА ФЕДІ, сина Миколи і Катерини, який виїхав до Америки перед першою світовою війною з села Шкло, приселок Стадники, пов. Люблін. Голоситись до:

WASYL PALUCH
(син Лавка і Пеліт)
84 Hamilton Ave., Passaic, N. J.

Пошуку свого брата ЯРОСЛАВА ГАЙНИ, сина Степана і Катерини, який виїхав до Америки перед першою світовою війною з села Шкло, приселок Стадники, пов. Люблін. Голоситись до:

MIKOLAJ HAPIJ
480 Shawmut Ave., Boston, Mass.

Професійні оголошення

ПОВІДОМЛЕННЯ

Багато українських організацій піддали думку, щоб запізнати українців з

д-ром WALTER BARON,
українським стоматологом,
якого офіс є між 2 а 3 етнями.

119 EAST 10th STREET,
New York City.

Телефон: GRamercy 7-3016

Д-р М. МАЙЗЕЛ
лікує гострі і застарілі недуги муж-
чин і жінок, шкірні, загальне ослаб-
лення, нерви і міхури, ревматизм,
переводить аналізи крові і сечі.

Провірка \$3.00.
107 E. 17th St., NEW YORK CITY
Коло 4-го Етня і Юніон Скер
Година: Шоста 10-11 сполудня,
6-7. У неділю 11 ранку до 1 полов.

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

Острів догості ведуть чоловіки і
жінок. Шкірні, X-Ray Родутта
жид лікує без операції. Переводить
аналіз крові для супружжя
дозволяє. — Офісний година: Шо-
да від 10 ранку до 6:45 вечорі.
В неділю від 11 до 1 полов.

Екзамінація \$3.00.

Dr. Med. R. TYLBOR
59 East 3rd St. (Cor. 2nd Ave.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 5-3993

Внутрішні недуги. Флюорограф, X-ray
Electrocardiography, Analysis. Переводить
аналіз крові для супружжя
дозволяє.

Офісний година: Шоста 1-3 і 5-8 р.м.
В неділю від 10-2 полов.

ПЕРЕВІЗ

Подорожних • Меблів
Багажу • Тагарів

на легкіх і
важких
автомобілях
на кожну
відстань.

См. дія в тижні.
Телефонуйте:
Шоста від год. 6 ранку до 10 веч.
CYpress 9-7879

M. Shulgin Transportation Bureau
2066 Anthony Ave., New York 57, N.Y.

РІЗНІ РОДИ

АСЕКУРАЦІЯ

виконую швидко в найви-
значніших асекураційних
компаніях Нью Йорку.

Асекурую від вогню скле-
ни, дома та предмети особи-
ного вжитку. Асекурую ав-
томобілі, різні речі від краді-
в, дорожнечності, від хвороб
і нещасливих випадків.

Даю асекураційні поради,
опитую різні друки (стей-
екс, на перші папери і
т. ін.) та аплікації в асеку-
раційному і нотаріальному
юрі:

120 EAST 4th STREET,
NEW YORK 3, N. Y.

ORegon 3-7480

Асекураційний агент
і ПОТАР О. РЕДУК

кожний автор може підтрима-
ти цей їх почин, зобов'язую-
чись виплачувати щонайменше
10 відсотків зі своїх гонорарів
з певного терену (Америка, Ев-
ропа).

Група стверджує, що число
письменників, які потребують
допомоги, є обмежена, тому є
можливість ефективної допомо-
ги. Декілька екзильних авто-
рів, що опинилися в цій краї-
ні, „засуджені на понижує-
чі безплідні життєві та в та-
кій чиній формі масоване
жестрвання“. Але більшість з
цих людей ще в Європі, голо-
вно в таборах ДП.

А. Кестлер декларував для
цього фонду всі свої авторські
гонорари, що їх має отримати
за драматизовану Сіднес Кін-
гслі повість „Темнота опівдні“,
яку недавно почали грати на
бродвейській сцені.

Здекларовані відсотки мали
б бути вислані на адресу:
FUND FOR INTELLECTUAL
FREEDOM, Mrs. H. R. Knicker-
bocker, 269 Piermont Ave, Nyack,
N. Y.

Нотатка, яку передаємо за
Writer's Journal, 3, 1951, вказує,
що організатори „Фонду для

Письменницької гільдії Нью
Йорку

Річний бенкет письменниць-
кої Гільдії Нью Йорку відбу-
ється в The Jumble Shop, 28 W.
8th St. (in the Village) 6:30 веч.
31 березня 1951 р. Вступ 2,20
дол. за все. Вступ не є обме-
жений тільки для членів. Ко-
жний, хто цікавиться письмен-
ницькою роботою і письменни-
ками, радо бачений.

КІЛЬКІСТЬ КОМУНІСТІВ
МЕНШАЄ

Вашингтон. — Підчас пере-
слухання в сенатській комісії
директора Федерального Слід-
чого Бюро Едгара Гувера, ви-
явилось, що число комуністів
в Америці зменшилось на 20
відсотків, однак партія не о-
прилюднює вже тепер своїх си-
ли. За відомостями Гувера, ко-
муністи пішли тепер у підзе-
мелля, а на вершу втримують
тільки скелет організації для
підтримки діянь. За ними, як
твердить Гувер, пішли теж ав-
генти Федерального Бюро, щоб
там прослідкувати їхні затії і
підготувати їх наświetлення в
майбутності. Загальне число
комуністів в Америці виносить
тепер 43,217. Попереднього ро-
ку Гувер подав їх число на
55,000.

НЕАКТИВНІ РЕЗЕРВИ
БУДУТЬ РОЗПУСКАНІ
З ВИСЬКА

Вашингтон. — Департамент
оборони звідомляє, що від
найближчого місяця будуть
співювані об'єкції, дані ген.
Доглессом МекАртуром з ви-
силання нових воєнків. Армія
буде готова зі своїм контин-
гентом в силі 1,500,000 людей.
Дехто з урядовців передбачує
зменшення числа рекрутів,
покликуваних кожного місяця.
Водночас будуть розпускані
домів воєнків, які належать до
неактивних резервів і до крас-
ові гвардії. До Корей поїде

Інтелектуальної Свободи" ма-
ють уже намічених авторів, я-
ким хотіли б допомогти. Було
б дуже відрядним фактом, ко-
ли б серед них опинився бодай
один український письменник.

Актуальні конкурси

Серед багатьох конкурсів а-
мер. видавничого ринку вар-
то згадати Rung Award Contest,
рецинець 31. березня 1951 ро-
ку. Нагорода 5,000 дол. Ру-
кописи 100,000 до 125,000 слів.
Жанр — белетристика, біогра-
фія. Відкритий для всіх.

Harper Prize Novel Contest,
рецинець 1. червня 1951 р. На-
города 10,000 дол. Повість 50-
150,000 слів. 2,000 дол. випла-
чені як пряма премія, а 8,000 як
мінімум авторського гонора-
ру. Конкурс ставить собі за
мету заохотити молодих авто-
рів. Інформації: Harper Prize
Novel Contest, Harper & Brothers
49 E. 33rd St., N. Y. 16.

True Story Contest, рецинець
15 травня 1951 р. Нагорода 25,
000 доларів в різних категорі-
ях. Правдиві історії від 1500
до 20,000 слів. Докладні інфор-
мації в магазині True Story.

Письменницька гільдія Нью
Йорку

Річний бенкет письменниць-
кої Гільдії Нью Йорку відбу-
ється в The Jumble Shop, 28 W.
8th St. (in the Village) 6:30 веч.
31 березня 1951 р. Вступ 2,20
дол. за все. Вступ не є обме-
жений тільки для членів. Ко-
жний, хто цікавиться письмен-
ницькою роботою і письменни-
ками, радо бачений.

КІЛЬКІСТЬ КОМУНІСТІВ
МЕНШАЄ

Вашингтон. — Підчас пере-
слухання в сенатській комісії
директора Федерального Слід-
чого Бюро Едгара Гувера, ви-
явилось, що число комуністів
в Америці зменшилось на 20
відсотків, однак партія не о-
прилюднює вже тепер своїх си-
ли. За відомостями Гувера, ко-
муністи пішли тепер у підзе-
мелля, а на вершу втримують
тільки скелет організації для
підтримки діянь. За ними, як
твердить Гувер, пішли теж ав-
генти Федерального Бюро, щоб
там прослідкувати їхні затії і
підготувати їх наświetлення в
майбутності. Загальне число
комуністів в Америці виносить
тепер 43,217. Попереднього ро-
ку Гувер подав їх число на
55,000.

НЕАКТИВНІ РЕЗЕРВИ
БУДУТЬ РОЗПУСКАНІ
З ВИСЬКА

Вашингтон. — Департамент
оборони звідомляє, що від
найближчого місяця будуть
співювані об'єкції, дані ген.
Доглессом МекАртуром з ви-
силання нових воєнків. Армія
буде готова зі своїм контин-
гентом в силі 1,500,000 людей.
Дехто з урядовців передбачує
зменшення числа рекрутів,
покликуваних кожного місяця.
Водночас будуть розпускані
домів воєнків, які належать до
неактивних резервів і до крас-
ові гвардії. До Корей поїде

Інтелектуальної Свободи" ма-
ють уже намічених авторів, я-
ким хотіли б допомогти. Було
б дуже відрядним фактом, ко-
ли б серед них опинився бодай
один український письменник.

Актуальні конкурси

Серед багатьох конкурсів а-
мер. видавничого ринку вар-
то згадати Rung Award Contest,
рецинець 31. березня 1951 ро-
ку. Нагорода 5,000 дол. Ру-
кописи 100,000 до 125,000 слів.
Жанр — белетристика, біогра-
фія. Відкритий для всіх.

Harper Prize Novel Contest,
рецинець 1. червня 1951 р. На-
города 10,000 дол. Повість 50-
150,000 слів. 2,000 дол. випла-
чені як пряма премія, а 8,000 як
мінімум авторського гонора-
ру. Конкурс ставить собі за
мету заохотити молодих авто-
рів. Інформації: Harper Prize
Novel Contest, Harper & Brothers
49 E. 33rd St., N. Y. 16.

True Story Contest, рецинець
15 травня 1951 р. Нагорода 25,
000 доларів в різних категорі-
ях. Правдиві історії від 1500
до 20,000 слів. Докладні інфор-
мації в магазині True Story.

Письменницька гільдія Нью
Йорку

Річний бенкет письменниць-
кої Гільдії Нью Йорку відбу-
ється в The Jumble Shop, 28 W.
8th St. (in the Village) 6:30 веч.
31 березня 1951 р. Вступ 2,20
дол. за все. Вступ не є обме-
жений тільки для членів. Ко-
жний, хто цікавиться письмен-
ницькою роботою і письменни-
ками, радо бачений.

КІЛЬКІСТЬ КОМУНІСТІВ
МЕНШАЄ

Вашингтон. — Підчас пере-
слухання в сенатській комісії
директора Федерального Слід-
чого Бюро Едгара Гувера, ви-
явилось, що число комуністів
в Америці зменшилось на 20
відсотків, однак партія не о-
прилюднює вже тепер своїх си-
ли. За відомостями Гувера, ко-
муністи пішли тепер у підзе-
мелля, а на вершу втримують
тільки скелет організації для
підтримки діянь. За ними, як
твердить Гувер, пішли теж ав-
генти Федерального Бюро, щоб
там прослідкувати їхні затії і
підготувати їх наświetлення в
майбутності. Загальне число
комуністів в Америці виносить
тепер 43,217. Попереднього ро-
ку Гувер подав їх число на
55,000.

НЕАКТИВНІ РЕЗЕРВИ
БУДУТЬ РОЗПУСКАНІ
З ВИСЬКА

Вашингтон. — Департамент
оборони звідомляє, що від
найближчого місяця будуть
співювані об'єкції, дані ген.
Доглессом МекАртуром з ви-
силання нових воєнків. Армія
буде готова зі своїм контин-
гентом в силі 1,500,000 людей.
Дехто з урядовців передбачує
зменшення числа рекрутів,
покликуваних кожного місяця.
Водночас будуть розпускані
домів воєнків, які належать до
неактивних резервів і до крас-
ові гвардії. До Корей поїде

Інтелектуальної Свободи" ма-
ють уже намічених авторів, я-
ким хотіли б допомогти. Було
б дуже відрядним фактом, ко-
ли б серед них опинився бодай
один український письменник.

Актуальні конкурси

Серед багатьох конкурсів а-
мер. видавничого ринку вар-
то згадати Rung Award Contest,
рецинець 31. березня 1951 ро-
ку. Нагорода 5,000 дол. Ру-
кописи 100,000 до 125,000 слів.
Жанр — белетристика, біогра-
фія. Відкритий для всіх.

Інтелектуальної Свободи" ма-
ють уже намічених авторів, я-
ким хотіли б допомогти. Було
б дуже відрядним фактом, ко-
ли б серед них опинився бодай
один український письменник.

Актуальні конкурси

Серед багатьох конкурсів а-
мер. видавничого ринку вар-
то згадати Rung Award Contest,
рецинець 31. березня 1951 ро-
ку. Нагорода 5,000 дол. Ру-
кописи 100,000 до 125,000 слів.
Жанр — белетристика, біогра-
фія. Відкритий для всіх.

Harper Prize Novel Contest,
рецинець 1. червня 1951 р. На-
города 10,000 дол. Повість 50-
150,000 слів. 2,000 дол. випла-
чені як пряма премія, а 8,000 як
мінімум авторського гонора-
ру. Конкурс ставить собі за
мету заохотити молодих авто-
рів. Інформації: Harper Prize
Novel Contest, Harper & Brothers
49 E. 33rd St., N. Y. 16.

True Story Contest, рецинець
15 травня 1951 р. Нагорода 25,
000 доларів в різних категорі-
ях. Правдиві історії від 1500
до 20,000 слів. Докладні інфор-
мації в магазині True Story.

Письменницька гільдія Нью
Йорку

Річний бенкет письменниць-
кої Гільдії Нью Йорку відбу-
ється в The Jumble Shop, 28 W.
8th St. (in the Village) 6:30 веч.
31 березня 1951 р. Вступ 2,20
дол. за все. Вступ не є обме-
жений тільки для членів. Ко-
жний, хто цікавиться письмен-
ницькою роботою і письменни-
ками, радо бачений.

КІЛЬКІСТЬ КОМУНІСТІВ
МЕНШАЄ

Вашингтон. — Підчас пере-
слухання в сенатській комісії
директора Федерального Слід-
чого Бюро Едгара Гувера, ви-
явилось, що число комуністів
в Америці зменшилось на 20
відсотків, однак партія не о-
прилюднює вже тепер своїх си-
ли. За відомостями Гувера, ко-
муністи пішли тепер у підзе-
мелля, а на вершу втримують
тільки скелет організації для
підтримки діянь. За ними, як
твердить Гувер, пішли теж ав-
генти Федерального Бюро, щоб
там прослідкувати їхні затії і
підготувати їх наświetлення в
майбутності. Загальне число
комуністів в Америці виносить
тепер 43,217. Попереднього ро-
ку Гувер подав їх число на
55,000.

НЕАКТИВНІ РЕЗЕРВИ
БУДУТЬ РОЗПУСКАНІ
З ВИСЬКА

Вашингтон. — Департамент
оборони звідомляє, що від
найближчого місяця будуть
співювані об'єкції, дані ген.
Доглессом МекАртуром з ви-
силання нових воєнків. Армія
буде готова зі своїм контин-
гентом в силі 1,500,000 людей.
Дехто з урядовців передбачує
зменшення числа рекрутів,
покликуваних кожного місяця.
Водночас будуть розпускані
домів воєнків, які належать до
неактивних резервів і до крас-
ові гвардії. До Корей поїде

Інтелектуальної Свободи" ма-
ють уже намічених авторів, я-
ким хотіли б допомогти. Було
б дуже відрядним фактом, ко-
ли б серед них опинився бодай
один український письменник.

Актуальні конкурси

Серед багатьох конкурсів а-
мер. видавничого ринку вар-
то згадати Rung Award Contest,
рецинець 31. березня 1951 ро-
ку. Нагорода 5,000 дол. Ру-
кописи 100,000 до 125,000 слів.
Жанр — белетристика, біогра-
фія. Відкритий для всіх.

Harper Prize Novel Contest,
рецинець 1. червня 1951 р. На-
города 10,000 дол. Повість 50-
150,000 слів. 2,000 дол. випла-
чені як пряма премія, а 8,000 як
мінімум авторського гонора-
ру. Конкурс ставить собі за
мету заохотити молодих авто-
рів. Інформації: Harper Prize
Novel Contest, Harper & Brothers
49 E. 33rd St., N. Y. 16.

True Story Contest, рецинець
15 травня 1951 р. Нагорода 25,
000 доларів в різних категорі-
ях. Правдиві історії від 1500
до 20,000 слів. Докладні інфор-
мації в магазині True Story.

Письменницька гільдія Нью
Йорку

Річний бенкет письменниць-
кої Гільдії Нью Йорку відбу-
ється в The Jumble Shop, 28 W.
8th St. (in the Village) 6:30 веч.
31 березня 1951 р. Вступ 2,20
дол. за все. Вступ не є обме-
жений тільки для членів. Ко-
жний, хто цікавиться письмен-
ницькою роботою і письменни-
ками, радо бачений.

КІЛЬКІСТЬ КОМУНІСТІВ
МЕНШАЄ

Вашингтон. — Підчас пере-
слухання в сенатській комісії
директора Федерального Слід-
чого Бюро Едгара Гувера, ви-
явилось, що число комуністів
в Америці зменшилось на 20
відсотків, однак партія не о-
прилюднює вже тепер своїх си-
ли. За відомостями Гувера, ко-
муністи пішли тепер у підзе-
мелля, а на вершу втримують
тільки скелет організації для
підтримки діянь. За ними, як
твердить Гувер, пішли теж ав-
генти Федерального Бюро, щоб
там прослідкувати їхні затії і
підготувати їх наświetлення в
майбутності. Загальне число
комуністів в Америці виносить
тепер 43,217. Попереднього ро-
ку Гувер подав їх число на
55,000.

НЕАКТИВНІ РЕЗЕРВИ
БУДУТЬ РОЗПУСКАНІ
З ВИСЬКА

Вашингтон. — Департамент
оборони звідомляє, що від
найближчого місяця будуть
співювані об'єкції, дані ген.
Доглессом МекАртуром з ви-
силання нових воєнків. Армія
буде готова зі своїм контин-
гентом в силі 1,500,000 людей.
Дехто з урядовців передбачує
зменшення числа рекрутів,
покликуваних кожного місяця.
Водночас будуть розпускані
домів воєнків, які належать до
неактивних резервів і до крас-
ові гвардії. До Корей поїде

Інтелектуальної Свободи" ма-
ють уже намічених авторів, я-
ким хотіли б допомогти. Було
б дуже відрядним фактом, ко-
ли б серед них опинився бодай
один український письменник.

Актуальні конкурси

Серед багатьох конкурсів а-
мер. видавничого ринку вар-
то згадати Rung Award Contest,
рецинець 31. березня 1951 ро-
ку. Нагорода 5,000 дол. Ру-
кописи 100,000 до 125,000 слів.
Жанр — белетристика, біогра-
фія. Відкритий для всіх.

Harper Prize Novel Contest,
рецинець 1. червня 1951 р. На-
города 10,000 дол. Повість 50-
150,000 слів. 2,000 дол. випла-
чені як пряма премія, а 8,000 як
мінімум авторського гонора-
ру. Конкурс ставить собі за
мету заохотити молодих авто-
рів. Інформації: Harper Prize
Novel Contest, Harper & Brothers
49 E. 33rd St., N. Y. 16.

True Story Contest, рецинець
15 травня 1951 р. Нагорода 25,
000 доларів в різних категорі-
ях. Правдиві історії від 1500
до 20,000 слів. Докладні інфор-
мації в магазині True Story.

Письменницька гільдія Нью
Йорку

Річний бенкет письменниць-
кої Гільдії Нью Йорку відбу-
ється в The Jumble Shop, 28 W.
8th St. (in the Village) 6:30 веч.
31 березня 1951 р. Вступ 2,20
дол. за все. Вступ не є обме-
жений тільки для членів. Ко-
жний, хто цікавиться письмен-
ницькою роботою і письменни-
ками, радо бачений.

КІЛЬКІСТЬ КОМУНІСТІВ
МЕНШАЄ

Вашингтон. — Підчас пере-
слухання в сенатській комісії
директора Федерального Слід-
чого Бюро Едгара Гувера, ви-
явилось, що число комуністів
в Америці зменшилось на 20
відсотків, однак партія не о-
прилюднює вже тепер своїх си-
ли. За відомостями Гувера, ко-
муністи пішли тепер у підзе-
мелля, а на вершу втримують
тільки скелет організації для
підтримки діянь. За ними, як
твердить Гувер, пішли теж ав-
генти Федерального Бюро, щоб
там прослідкувати їхні затії і
підготувати їх наświetлення в
майбутності. Загальне число
комуністів в Америці виносить
тепер 43,217. Попереднього ро-
ку Гувер подав їх число на
55,000.

НЕАКТИВНІ РЕЗЕРВИ
БУДУТЬ РОЗПУСКАНІ
З ВИСЬКА

Вашингтон. — Департамент
оборони звідомляє, що від
найближчого місяця будуть
співювані об'єкції, дані ген.
Доглессом МекАртуром з ви-
силання нових воєнків. Армія
буде готова зі своїм контин-
гентом в силі 1,500,000 людей.
Дехто з урядовців передбачує
зменшення числа рекрутів,
покликуваних кожного місяця.
Водночас будуть розпускані
домів воєнків, які належать до
неактивних резервів і до крас-
ові гвардії. До Корей поїде

К Н И Ж К А

100